

کمیته اروپائی بتن^(*) (C E B)

نوشته:

مهدی قالیبافیان

دکتر مهندس دربن آرمه

استادیار درس بتن آرمه دانشکده فنی دانشگاه تهران
سرپرست آزمایشگاه مصالح ساختمان

چکیده:

مهرماه امسال توفیقی دستداد که در شانزدهمین دوره اجلاسیه کمیته اروپائی بتن، متعقده در لندن، شرکت نمایم. جلسات دوره اجلاسیه وندار کی که برای بحث و تبادل نظر در این جلسات ارائه گردید باندازه ای غنی و جالب بود که طی یازده سال همکاری با کمیته اروپائی بتن نظیر آنرا ندیده بودم. روی این اصل تصمیم گرفتم بمحض مراجعت با ایران بانوشن چند سطری این سازمان بین المللی را به مهندسان و کسانی که بنحوی از انجام پاسخ‌گذاری و محاسبه و اجرای بتن آرمه سروکار دارند معرفی نمایم و خوشحالم که این تصمیم به مرحله عمل رسیده است.

باشد که این چند مطری برای ایجاد همکاری بین دانشگاهیان و مهندسان ایرانی و کمیته اروپائی بتن مفید واقع گردد.

الف - ناریخچه مختصر کمیته اروپائی بتن:

کمیته اروپائی بتن در سال ۱۹۵۳، با باتکار یک سازنده فرانسوی بنام آندره بالانسی برن (André Balency – Bearn) بوجود آمد. در واقع ضمن فعالیت‌های وسیع ساختمانی بعدها جنگ جهانی دوم

«C pmité Européen du Béton» (C E B) (*) مخفف «Conseil International du Béton» (شورای بین المللی بتن) تغییر یافته در سایر مناطق جهان از سال ۱۹۷۱ به است. این اسم بعلت توسعه فعالیت کمیته است ولی برای جلوگیری از اشتباه با شورای بین المللی ساختمان که به «C I B» معروف شده اسم (C E B) را حفظ نموده‌اند.

درارویا ، بالانسی متوجه تناقض های موجود بین آئین نامه های بتن آرمه کشورهای مختلف شده و باین فکر اقتاده بود که بکمک متخصصین تمام کشورها مقدمات جمع آوری اطلاعات موجود درمورد طرز کار قطعات بتن آرمه و بررسی و تنظیم آنها را بمنظور متحدد الشکل کردن آئین نامه های مزبور فراهم نماید . برای عملی کردن این فکر مهندس جوانی از طرف بالانسی با سرشناسان بتن آرمه در کشورهای اروپائی تماس گرفته و متعاقب این تناسها در سال ۱۹۵۳ ، در لوکزامبورگ اولین مجمع عمومی کمیته اروپائی تشکیل گردید . این مجمع اساسنامه کمیته اروپائی بتن را تصویب و هدف از تشکیل آن را «جمع آوری نتایج حاصل از پژوهش‌های علمی درمورد طرز کار قطعات بتن آرمه و بررسی آنها بمنظور تدوین اصولی که به وحدت آئین نامه های ملی کمک نماید» اعلام داشت .

فعالیتی که در لوکزامبورگ آغاز شده بود با پیگیری زیادی تعقیب گردید و دوره های اجلاسیه دوم و سوم و چهارم که به ترتیب در سال ۱۹۵۴ در «فونتنبلو» در سال ۱۹۵۶ در «مادرید» و در سال ۱۹۵۷ در روم تشکیل یافته توانستند مشکلات کار را بررسی و موانع را برطرف نمایند .

دوره اجلاسیه پنجم کمیته اروپائی بتن در سال ۱۹۵۹ در وین تشکیل گردید . در این دوره اجلاسیه سازندگان ساختمانهای بتن آرمه که بودجه کمیته را تأمین میکردند ، با توجه به مفاد اساسنامه خواستار شدند در اسرع وقت یک آئین نامه که جنبه بین‌المللی داشته و بر احتی قابل کاربرد باشد تدوین شده و در اختیار آنها قرار گیرد .

متعاقب این تقاضا مجمع عمومی تصویب نمود که بلا فاصله کمیسیونهای فنی سرکب از مهندسان و پژوهشگران کشورهای مختلف تشکیل و کارنوشتن آئین نامه شروع گردد . نتایج حاصل از کارخستگی ناپذیر کمیسیونها و گروههای کار در دوره های اجلاسیه ششم و هفتم و هشتم که به ترتیب در سال ۱۹۶۱ در موناکو ، در سال ۱۹۶۲ در لوکزامبورگ و در سال ۱۹۶۳ در ویسبادن تشکیل گردید مورد بررسی قرار گرفته و اولین طرح «توصیه های عملی متحدد الشکل برای محاسبه و اجرای ساختمانهای بتن آرمه» تهیه شد .

این «توصیه ها» در دوره اجلاسیه نهم که در سال ۱۹۶۴ در آنکارا برگزار گردید مورد تصویب قرار گرفته و بتن اصلی آن در دو مجلد بزبان فرانسه منتشر شد .

علیرغم اینکه «توصیه ها» مزبور فقط شامل اصول کلی بوده و وارد جزئیات نشده بود ، مورد استقبال بی سابقه بین‌المللی قرار گرفته و در عرض مدت قلیلی به سیزده زبان ترجمه و منتشر گردید .

انتشار وسیع «توصیه ها» موقعیت خاصی برای کمیته اروپائی بتن فراهم آورده و این سازمان را بعنوان یکی از مجتمع علمی و فنی معتبر به اهل فن معرفی نمود و از آن بعد سازمان های ملی و بین‌المللی و افراد زیادی

به همکاری با کمیته اروپائی بتن اظهار علاقه نموده و عملان^۱ این همکاری را شروع نمودند. باین ترتیب کمیته اروپائی بتن از یک مجمع اروپائی به یک سازمان بین‌المللی تبدیل گردید.

یونسکو از جمله اولین سازمانهای بین‌المللی بود که نسبت به کارهای کمیته اروپائی بتن اظهار علاقه نموده و با استفاده از کارشناسان کمیته اروپائی بتن اولین آئین نامه بین‌المللی^۲ برای محاسبه و اجرای ساختمانهای بتن آرسه را برنامه‌ریزی «توصیه‌ها» تدوین کرد. این آئین نامه در سال ۱۹۶۸ انتشار یافت و بلافاصله توسط اینجنبه به فارسی ترجمه گردید.

یکی دیگر از سازمانهای معتبر بین‌المللی که کارهای کمیته اروپائی را تأیید نمود فدراسیون جهانی پیش‌نیمگی (FIP) بود. این سازمان حتی پا را فراتر گذاشت و بطور کامل در فعالیت‌های علمی و فنی کمیته اروپائی بتن سهیم گردید. برای تأمین و تضمین همکاری دوسازمان، یک «کمیته مختلط FIP-CEB» بوجود آمد و تحت رهبری این کمیته مختلط، کمیسیونهای فنی که بلافاصله پس از انتشار «توصیه‌ها» کار خود را از سر گرفته و مشغول رفع نواقص و نارسانیها بودند، با استفاده از امکانات هر دو سازمان دامنه کار را وسعت بخشیدند و تهیه یک آئین نامه بین‌المللی که بتن بدون آرماتور، بتن آرسه و بتن پیش‌تنیده را شامل گردید و جهه همت کمیسیونهای فنی قرار گرفت. بعلاوه کمیسیونها تنها به تعزیه و تحلیل اصول کلی اکتفا نکرده و کاربرد آنها را در موارد خاص نظیر دالها، ساختمانهای هیپرستاتیک، ساختمانهای پیش‌ساخته وغیره مورد بررسی قرار دارند.

حاصل کار کمیسیونهای فنی در دوره‌های اجلسیه دهم تامیزدهم که به ترتیب در سال ۱۹۶۵ در لندن، در سال ۱۹۶۶ در بروکسل، در سال ۱۹۶۸ در لوزان و در سال ۱۹۶۹ در دلفت هلند تشکیل گردید، مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته و برنامه راهنمایی‌های مجتمع عمومی، پیگیرانه به تکمیل آنها و رفع نواقص اقدام گردید و بالاخره در دسامبر ۱۹۶۹ در یک مجمع فوق العاده دروین متن توصیه‌ها بطور کامل مورد بررسی و تجدیدنظر قرار گرفت.

ثمره این کوششها خیلی زود آشکار شد و به ترتیب در سال ۱۹۶۹ «توصیه‌های بین‌المللی برای ساختمانهای پیش‌ساخته» بزبان فرانسه، در سال ۱۹۷۰ در ششمین کنگره FIP در پراگ، متن تجدیدنظر شده توصیه‌ها بنام «توصیه‌های بین‌المللی برای محاسبه و اجرای ساختمانهای بتنی» بزبانهای فرانسه، انگلیسی، آلمانی و در سال ۱۹۷۲ ضمایمی براین توصیه‌ها در مورد دالها و ساختمانهای هیپرستاتیک انتشار یافت.

سازمان بین‌المللی استاندارد (ISO) نیز نسبت به کارهای کمیته اروپائی بتن بی‌تسویه نمانده و روشن جدیدی را که کمیته اروپائی بتن برنامه‌ریزی توصیه‌های سال ۱۹۵۵ شورای بین‌المللی ساختمان (CIB) برای «تأمین ایمنی» در ساختمانها ابداع نموده بود، بطور کامل پذیرفته و در سال ۱۹۶۹ رعایت اصول

این روش را در محاسبه تمام ساختمانها صرفنظر از نوع مصالحی که در آنها بکار رفته است، به تمام کشورهای عضو توصیه نمود.

متلاعقب این اقدام ISO سازمان‌های زیر:

(ISO)	سازمان بین‌المللی استاندارد
(CEB)	کمیته اروپائی بت
(FIP)	قدراسیون حهانی پیش‌تنیدگی
(CIB)	شورای بین‌المللی ساختمان
(AIPC)	جامعه بین‌المللی پل و خرپا
(CECM)	شورای اروپائی مجمع ساختمانهای فلزی
(IASS)	جامعه بین‌المللی ساختمانهای پوسته‌ای
– مجمع بین‌المللی آزمایشگاههای آزمایش و تحقیق روی مصالح ساختمان	
(RILEM)	

فعانبت مشترکی را برای تکمیل روش «تأمین ایمنی» در ساختمانها و تعمیم آن آغاز نمودند.

همکاری با (RILEM) منجر به شناسائی مفهوم جدید «قابلیت بقا» یا «دوام» ساختمانها شد که از نقطه نظر ایمنی بهمان اندازه مقاومت باید اساسی تلقی گردد.

در چهاردهمین دوره اجلاسیه که در سال ۱۹۷۱ در کپنهاگ تشکیل گردید، نتایج فعالیت هیئت‌های اصول کمیته اروپائی بت مورداً رزیابی قرار گرفته و مجمع عمومی با تفاوت آراء حصول اولین هدف کمیته یعنی تدوین اصول و مبانی لازم برای وحدت آئین نامه‌های ملی را تأیید نموده و ضمن تعیین خطمشی آتی متذکر گردید که با توجه به وجود این اصول و مبانی موقع آن رسیده است که کمیته اروپائی بت رأساً درجهت تهیه یک آئین نامه بین‌المللی قیام و اقدام نماید. بعثوان اولین قدم در این راه، تهیه «متتم» هائی شامل توجیه و تشرییح اصول، آبادک‌ها، جداول و مثالهایی که در کاربرد «توصیه‌ها» را تسهیل نماید و همچنین تهیه «کتاب دستی» های بین‌المللی در زینه‌های طرح و محاسبه واجرای ساختمانهای بتی در دستور روز کمیته قرار گرفت.

در اجلاسیه کپنهاگ یک قدم اساسی دیگر نیز درجهت متحده‌شکل کردن آئین نامه‌های ملی و مدارک فنی برداشته شده و آن تصویب علامت واختصارات بین‌المللی و روش استفاده از آنها بود. این علامت بالفاصله مورد تأیید ISO قرار گرفته و بتدریج کشورهای امریکا، انگلستان، پرتغال، دانمارک، لبنان، اسپانیا و ایران آنرا در آئین نامه‌های ملی خود وارد نمودند. کشورهای سوئد و آلمان فدرال نیز در جریان منطبق کردن آئین‌های خود با این علامت واختصارات می‌باشند.

پس از اجلاسیه کپنهاگ، کارنوشتن «کتاب دستی»‌های بین‌المللی شروع گردید و پیش‌نویس هفت کتاب‌دستی در سال ۱۹۷۲ در جلسات پانزدهمین دوره اجلاسیه کمیته اروپائی در لینینگراد به بحث گذاشته شد. پس از بررسی متون تهییه شده توسط کمیسیونهای فنی و پس از ارزیابی احتیاجات فوری طراحان و سازندگان، پانزدهمین مجمع عمومی ضمن تأیید مصوبات مجمع قبلی بنظور مؤثرتر کردن فعالیتهای کمیته اروپائی بتن در مقیاس ملی و بین‌المللی تصمیمات زیر را اتخاذ نمود:

- ۱ - توصیه‌های بین‌المللی کمیته باید مرتبآ مورد تجدیدنظر قرار گیرند و برای انجام اینکار باید هر کمیسیون فنی در هر روره اجلاسیه یک گزارش «چگونگی پیشرفت فنی» و یک پیشنهاد برای «به روز آوردن «توصیه‌ها»، «متتم»‌ها و «کتاب دستی»‌های مربوط به کار خود را به هیئت مدیره تسلیم نماید.
- ۲ - «توصیه‌ها» بین‌المللی مربوط به بتن باید بتدریج بامداد رک مشابه مربوط به ساختمانهای باسایر مصالح هماهنگ گردد. برای حصول این منظور باید در وهله اول با «شورای اروپائی مجامع ساختمانهای فلزی» ارتباط نزدیک برقرار شود.
- ۳ - فعالیت گروههای ملی وابسته به کمیته اروپائی بتن تشديد گردد و برای اینکار باید ارتباط با مؤسسه‌ای که استانداردهای ملی را تهییه مینمایند تقویت شود.
- ۴ - همکاری کمیته اروپائی بتن با تمام سازمانهای مهندسی سویل در زمینه آئین نامه‌های که بنحوی ازانحاء به کار کمیته مربوط می‌شوند تشديد و تقویت گردد.
- ۵ - بنظور برآورده کردن احتیاجات مبرم طراحان و سازندگان، تهییه «کتاب دستی»‌های زیر باید در برنامه کار کمیسیونهای مربوطه قرار گیرد:

۱ - کتاب دستی	ایمنی در ساختمانها
۲ - کتاب دستی	تکنولوژی آرماتوریندی و صنعتی کردن آن
۳ - کتاب دستی	قسمت اول: شرایط ساختمانی در بتن آرمه
۴ - کتاب دستی	تکنولوژی آرماتوریندی و صنعتی کردن آن
۵ - کتاب دستی	قسمت دوم: تهییه نقشه‌ها و اجراء
۶ - کتاب دستی	خمش - فشار
۷ - کتاب دستی	ترك خوردگی
۸ - کتاب دستی	محاسبه و محدود کردن فلاش
۹ - کتاب دستی	تغییر شکل پذیری ساختمانهای بتنی
۱۰ - کتاب دستی	برش - پیچش

۹ - کتاب دستی	کمانش - ناپایداری
۱۰ - کتاب دستی	تکنولوژی ساختمانهای ساخته شده از بتون سبک
۱۱ - کتاب دستی	اثرات ساختمانی افت و وارفتگی
۱۲ - کتاب دستی	محاسبات ساختمان با حسابگرهای الکترونی
علاوه بر این، پانزدهمین مجمع عمومی متن تجدیدنظر شده «توصیه ها» را که علاوه بر جدید بین المللی در آن وارد شده بود مورد تأیید قرار داد.	
طرح نهائی «کتاب دستی» های موضوع بندهای ۵ - ۴ - ۳ - ۰ ، ۶ - ۰ ، ۸ - ۰ ، ۹ - ۰	
۱۰ - ۱۱ - ۱۲ دراجلایی شانزدهم که در اکتبر سال جاری در لندن برگزار گردید مطرح شد و با تغییراتی مورد تصویب قرار گرفت.	
پیش نویس چند کتاب دستی دیگر نیز بررسی و مقرر گردید که پس از تکمیل و انجام تغییرات لازم، طرح نهائی آنها در دوره اجلاسیه آتی ارائه گردد.	

همچین شانزدهمین مجمع عمومی نظر هیئت مدیره را دایر براینکه «توصیه ها» در سال ۱۹۷۶ برای بار دوم مورد تجدیدنظر قرار گرفته و هر پنج سال یکبار با افزودن اطلاعات و معلومات کسب شده تکمیل گردد تأیید نمود.

ماهیت، حجم و تنوع مدارکی که در این دوره اجلاسیه ارائه گردید و مورد شور و تبادل نظر قرار گرفت نشان داد که کمیته اروپائی بتن تنها یک سازمان تدوین «توصیه» برای استفاده کمیسیونها و کمیته های ملی استاندارد نبود بلکه با تکاء به متخصصانی که در اقصی نقاط دنیا پراکنده بوده و با کمیته مزبور همکاری مینمایند، قادر است آئین نامه های تدوین نماید که مستقیماً بوسیله طراحان و سازندگان قابل کاربرد باشند.

ب - کشورهای عضو کمیته اروپائی بتن

بطوریکه از اسم کمیته بر می آید در ابتدای کار فقط چند کشور اروپائی غربی اعضاء آنرا تشکیل می دادند ولی با سرعت کشورهای اروپائی شرقی بصورت عضو رسمی بآن پیوستند و ایالات متحده آمریکا از طریق کمیته همکاری [انستیتوی آمریکائی بتن (ACI) و کمیته اروپائی بتن (CEB)] عملی بصورت یکی از اعضای فعال کمیته درآمد. پس از آن پیوستن سایر کشورهای جهان چه بصورت اعضاء رسمی و چه بصورت اعضاء وابسته به کمیته اروپائی بتن آغاز گردید و این گسترش منطقه عمل، تغییر اسم کمیته را ناگزیر ساخت. در سال ۱۹۷۱ بدنبال یک نظرخواهی کتبی اسم کمیته به «شورای بین المللی بتن» تبدیل گردید. تا کنون ۱۳ کشور به عضویت رسمی کمیته اروپائی بتن درآمده و ۴ کشور از طریق اعضاء وابسته با این سازمان مربوط می باشند.

مشخصات اعضاء هیئت‌های نمایندگی کشورهای عضو و اعضاء وابسته سایر کشورها در «بولتن اخبار» شماره ۹۸ کمیته اروپائی بتن درج گردیده . مطابق این بولتن کشورهای زیر به عضویت رسمی کمیته اروپائی بتن پذیرفته شده‌اند :

۱ - آلمان فدرال

۲ - جمهوری دموکراتیک آلمان

۳ - اتریش

۴ - بلژیک

۵ - برزیل

۶ - بلغارستان

۷ - کانادا

۸ - دانمارک

۹ - اسپانیا

۱۰ - فنلاند

۱۱ - فرانسه

۱۲ - یونان

۱۳ - ایران (*)

۱۴ - امرائیل

۱۵ - ایتالیا

۱۶ - ژاپن

۱۷ - لبنان

۱۸ - مکزیک

۱۹ - نروژ

۲۰ - هلند

۲۱ - لهستان

۲۲ - پرتغال

۲۳ - رومانی

۲۴ - انگلستان

۲۰ - سوئد

۲۱ - سویس

۲۲ - چکسلواکی

۲۳ - ترکیه

۲۴ - اتحاد جماهیر شوروی

۲۵ - ونزوئلا

۲۶ - یوگسلاوی

(*) بطوریکه ملاحظه میشود ایران نیز از جمله کشورهایی است که به عضویت رسمی پذیرفته شده‌اند. چگونگی این سئله با اختصار در قسمت «د» این یادداشتها شرح داده خواهد شد.

چهارده کشوریکه بصورت عضو وابسته با کمیته اروپائی بتن همکاری دارند پشرح زیرند:

۱ - الجزایر

۲ - آرژانتین

۳ - استرالیا

۴ - شیلی

۵ - جمهوری خلق چین

۶ - کلمبیا

۷ - ساحل عاج

۸ - کوبا

۹ - ایالات متحده آمریکا (با داشتن اعضاء کارشناس در CEB و دو کمیته همکاری

(ASCE/CEB) (ACI/CEB)

۱۰ - مجارستان (با داشتن اعضاء کارشناس در CEB)

۱۱ - هندوستان (با داشتن اعضاء کارشناس در CEB)

۱۲ - زلاند جدید

۱۳ - پورتریکو

۱۴ - اروگوئه

بعضی از این کشورها تقاضای پذیرش نموده و منتظر هستند که مطابق اساسنامه به عضویت رسمی

پذیرفته شوند.

ج - بودجه کمیته اروپائی بتن

در شروع کار مخارج عمومی کمیته بالنسبه کم بوده و از طریق سازندگان و سازمانهای ذی علاقه تأمین میگردید و مخارج مربوط به کارهای پژوهشی را آزمایشگاههای کشورهای مختلف عضو کمیته متحمل میشدند. در این دوره کشورهای عضو حق عضویت سالیانه ای میپرداختند که بسیار کم بوده و فقط مخارج ارسال بولتن اخبار را تأمین مینمود و حتی مخارج دیرخانه کمیته اروپائی بتن را سندیکای سازندگان بتن آرمه فرانسه قبل نموده بود.

در سیزدهمین دوره اجلاسیه حق عضویت‌ها بمیزان ۱۳ افزایش یافته و بصورت زیر ثبیت گردید :

۱ - کشورهای آلمان فدرال، فرانسه، انگلستان، ژاپن و اتحاد جماهیر شوروی سالانه ۰۰۰۰۰

فرانک سویس باحق دریافت بولتن برای ۳ نماینده.

۲ - کشور ایتالیا سالانه ۳۰۰۰۰ فرابک سویس باحق دریافت بولتن برای ۳ نماینده.

۳ - کشورهای بلژیک، اسپانیا و هلند سالانه ۲۱۵۰۰ فرانک سویس باحق دریافت بولتن برای

۳ نماینده.

۴ - کشورهای آلمان دمکراتیک، اتریش، بزرگ، کانادا، دانمارک، فنلاند، یونان، اسرائیل،

لبنان، لوکزامبورگ، مکزیک، نروژ، لهستان، پرتغال، رومانی، سوئد، سویس، چکوسلواکی، ترکیه، ونزوئلا و یوگسلاوی سالانه ۱۳۵۰۰ فرانک سویس باحق دریافت بولتن برای ۲ نماینده.

۵ - مؤسساتی که بعضویت وابسته پذیرفته میشوند سالانه ۰۰۰ فرانک سویس با حق دریافت

یک بولتن.

۶ - افرادی که بعضویت وابسته در میآیند سالانه ۰۰۲ فرانک سویس باحق دریافت یک بولتن.

این حق عضویتها نیز کم بوده و کفاف مخارج مستمر کمیته را نمیداد و بعضی از کشورها و سازمانهای

عضو بالاجبار بار سنگینی را تحمل میکردند. برای جلوگیری از این امر، پانزدهمین مجمع عمومی وضع حق عضویتهای کشورهای عضو را بکلی دگرگون ساخته و نوع عضویت باحق عضویت های بشرح زیر تعیین نمود :

عضویت نوع A ، ۳۲۰۰۰ فرانک سویس باحق دریافت بولتن برای ۰ نماینده

عضویت نوع B ، ۱۶۰۰۰ فرانک سویس باحق دریافت بولتن برای ۴ نماینده

عضویت نوع C ، ۸۰۰۰ فرانک سویس باحق دریافت بولتن برای ۳ نماینده

عضویت نوع D ، ۴۰۰۰ فرانک سویس باحق دریافت بولتن برای ۲ نماینده

عضویت نوع E ، ۲۰۰۰ فرانک سویس باحق دریافت بولتن برای ۱ نماینده

در حق عضویت مؤسسات و افراد یکه بعضیت وابسته پذیرفته شده‌اند تغییری داده نشد . مجمع عمومی تصمیم گرفت که مصرف سیمان در هر کشور برای تعیین نوع عضویت آن کشور ملاک قرار گیرد . در شانزدهمین مجمع عمومی با توجه به مسئله تورم تصمیم گرفته شد که حق عضویت‌های سالیانه ثابت نماند و هرسال برمبنای خرید افزایش تعیین شده از طرف انجمن مهندسان و آرشیوتکتها سویس مورد تجدیدنظر قرار گیرد . همچنین حق عضویت مؤسسات و اعضاء وابسته به ترتیب از ۰۰۰ و ۲۰۰ فرانک سویس به ۶۵۰ و ۲۵۰ فرانک سویس افزوده شد .

برمبنای تصمیمات اخیر حق عضویت‌های ۱۹۷۴ بشرح زیر خواهد بود :

عضویت نوع A ، ۳۶۰۰۰ فرانک سویس بجای ۳۲۰۰۰ فرانک سویس
عضویت نوع B ، ۱۸۰۰۰ فرانک سویس بجای ۱۶۰۰۰ فرانک سویس
عضویت نوع C ، ۹۰۰۰ فرانک سویس بجای ۸۰۰۰ فرانک سویس
عضویت نوع D ، ۴۰۰۰ فرانک سویس بجای ۴۰۰۰ فرانک سویس
عضویت نوع E ، ۲۰۰۰ فرانک سویس بجای ۲۰۰۰ فرانک سویس

داراء پرداخت این حق عضویت‌ها ، کلیه نشریات و بولتن‌های اخبار به تعداد تعیین شده در مصوبه مجمع عمومی برای اعضاء هیئت‌های نمایندگی و اعضاء وابسته فرمتاده می‌شود .

در صورتیکه هیئت‌های نمایندگی به تعداد بیشتری از نشریات کمیته نیاز داشته باشند باید به ازاء هرسی اضافی ، سالیانه مبلغی معادل حق عضویت یک عضو وابسته به خزانه‌داری پردازند .

د - عضویت ایران در کمیته اروپائی بتن

اولین رابطه ایران با کمیته اروپائی بتن در سال ۱۹۶۲ از طریق نگارنده برقرار گردید . در آن موقع کمیته اروپائی بتن مشکلات تأسیس و تهییه برنامه کار را پیش‌تر گذاشت و یکمک آزمایشگاه‌های چند کشور اروپائی از جمله کشور فرانسه کار پژوهش را سازمان می‌داد . بنده نیز دانشکده فنی تهران را با تمام رسانده و در کشور فرانسه در آزمایشگاه «انستیتوی پژوهشی بتن آرمه IRABA» بعنوان مهندس مسئول تحقیق مشغول بکار شده بودم . واگذار شدن یک برنامه بزرگ پژوهشی مربوط به دالها و تیرهای بتن آرمه از طرف کمیته اروپائی بتن به IRABA و واگذار شدن مسئولیت انجام قسمتی از این برنامه به من ، راه همکاریهای بعدی ایران و کمیته اروپائی بتن را هموار نمود .

کار پژوهشی من در کمیته اروپائی بتن تا آخرین روز اقامت در کشور فرانسه ادامه داشت و نتایج حاصل از آن از جمله مدارکی بود که برای تهییه آئین نامه بین‌المللی بتن آرمه مورد استفاده قرار گرفت . «فدراسیون

ساختمان» کشور فرانسه نیز نتایج مذبور را بصورت کتابی تحت عنوان :
«Etude du Comportement des Dalles Continues à Deux Panneaux en Béton Armé»
چاپ و منتشر نمود .

همکاری کوچکی که باین ترتیب آغاز شده بود به تدریج طی مکاتبات و ملاقاتها و مذاکرات بعدی
که شرح آنها از حوصله این پادداشتها خارج است شکل گرفته و بالاخره به پذیرش رسمی ایران در کمیته اروپائی
بتن منجر گردید .

اکنون ایران دارای عضویت نوع D بوده و هیئت نماینده آن مرکب از دو عضو اصلی و دو عضو
علی البدل میباشد . بعلاوه کتابخانه دانشکده فنی بعنوان مؤسسه ویکن مهندس مشاور بصورت فرد عضویت
وابسته کمیته اروپائی بتن درآمده اند .

A paleontological description is given of 23 Footprints of dinosaurs found in the continental Liassic formations north of Kerman . Five different type are recognized . Four of them are attributed to ornithopod dinosaurs , and one to Grallator , a Coelurosaurian theropod (A . F . de Lapparent , et M. Davoudzadeh) .

Comité Européen du Béton (CEB)

Par :

Mehdi GHALIBAFIAN

Docteur – Ingénieur

Assistant - Professure à la Faculté Technique de Téhéran

Directeur du Laboratoire d'Essais des Matériaux

Touché par l'importance des documents présentés à la 16e session plénière du CEB, tenue à Londres en Octobre 1973, j'ai décidé de faire un articale et décrire autant que possible l'historique, les activités et l'esprit du CEB .

L'idée de constituer un organisme intenational qui puisse réaliser une synthèse des progrès accomplis dans l'étude du béton armé et s'en inspirer pour établir un Réglement International , surgit dans l'esprit d'un chef d'entreprise, André Balencey-Béarn, au début des années 50, au cours de la reconstruction de l'après – guerre. Il envoya donc en mission à travers l'Europe un jeune ingénieur , Yves Saillard, qui sut convaincre les grands du béton armé de l'époque de s'unire, et c'est ainsi que «le Comité Européen du Béton» naquit en 1953. Par la suite, la première session du CEB fut tenue à Luxembourg et les démarches furent poursuivies dans les années successives à Fontainebleau, Madrid et Rome .

En 1959, la session de Vienne approuva un ordre du jour réclamant la

mise au point prioritaire d'un ensemble de règles internationales facilement utilisables par les constructeurs. Pour satisfaire cette exigence, fut décidé la création des «Commissions Techniques» .

Les résultats des travaux des commission techniques qui furent étudiés aux sessions de Monaco, Luxembourget Wiesbaden permirent de mettre sur pied la rédaction des «Recommandations unifiées pour le Calcul et l'Exécution des Ouvrages en Béton Armé» . Ces «Recommandations» furent étudiées et approuvées enfin, par la session d'Ankara . Le texte original des «Recommandations» paru en Francais en 1964 fut traduit et publié en treize langues tout de suite .

Le travail de perfectionnement reprit dès la parution de la première édition des «Recommandations», fut en accord cette fois avec la «Fédération Internationale du Précontraint (FIB) et d'autres organismes internationaux. Les résultats d'études théoriques et expérimentales furent examinés lors des sessions de Londres, Bruxelles, Lausanne, puis de Delft et présentés sous forme d'une deuxième rédaction des «Recommandations» à la session de rédaction de Vienne en 1969 . Cette deuxièm rédaction qui fut approuvée par la session de Vienne et le Congrès de la FIP à Prague en 1970, marqua un progrès remarquable dans la voie d'un code international bien fondé .

Ayant produit un ensemble de règles cohérentes pour les ouvrages en béton, le CEB se trouvat confronté avec la nécessité de l'introduire dans la pratique , et c'est ainsi que naquit l'idée des «Manuels d'Applications» .

Aujourd'hui , le CEB s'efforce de réaliser cette idée, et pour accomplir cette tâche, il compte sur les 31 délégations nationales, ses members experts et correspondants .